

САДРЖАЈ

1. Увод	2	2. Јединствена команда и врсте специјалних јединица	3	3. Ренџери	4
4. Специјалне снаге „Зелене беретке“	6	5. Противтерористички одред „Делта“	8	6. Морнарички командоси „Seal“	10
7. Специјалне снаге ратног ваздухопловства САД-а	12	8. Корпус морнаричке пјешадије	13	9. Закључак	15
10. Литература	16				

1. УВОД

Према историјским изворима појава елитних специјалних војних снага датира из далеке прошлости. Наиме, 550. године прије нове ере у Персијском царству формирана је елитна војна јединица названа „Бесмртници“ јачине 10.000. Јединица се одликована изузетном храброшћу и оданошћу владару, а атрибут „Бесмртници“ добила је зато што је сваког погинулог војника одмах замијенио други, па је бројно стање увијек било исто. Прва у данашњем смислу организоване елитне специјализоване војне јединице формирао је 1917. године њемачки генерал Оскар фон Хетијер. Биле су то малобројне, посебно одабране, добро наоружане и брзопокретне јединице, јачине од 14 до 18 људи, чији је задатак био да неочекивано и брзо упадну у положај противника, изазову пометњу у његовим редовима и створе повољне услове за главних снага. Нагли развој специјалне снаге доживјеле су у вријеме Хладног рата, када је постало јасно да је неконвенцијално ратовање постало једина алтернатива нуклеарном рату. Данас све полиције и армије у свом саставу имају специјалне снаге којима остварују своје војне, политичке, економске и психолошке циљеве на стратешком или тактичком нивоу у ситуацијама када је употреба конвенционалних полицијских или војних снага политички осјетљива или немогућа.

2. ЈЕДИНСТВЕНА КОМАНДА И ВРСТЕ СПЕЦИЈАЛНИХ ЈЕДИНИЦА

За руковођење и командовање снагама за специјалне операције - СОФ и њихове боље интервидовске интеграције на нивоу цијеле армије САД, Здружени генералштаб формирао је 1987. године обједињену Команду за специјалне операције са сједиштем у војној бази Мек Дил на Флориди, која има улогу да обједини команду над специјалним снагама водова (копнена војска, морнарица, ваздухопловство и морнаричка пјешадија) и свих пет регионалних здружених команду за специјалне операције, које покривају ратишта: европска, атлантска централна (за Средњи и Блиски исток), јужна (за Средњу и Јужну Америку) и пацифичка.

Процењује се да укупна јачина Снага за специјалне операције САД – активног и резервног састава - износи око 48.000 људи: 26.000 у копненој војсци, 12.500 у ратном ваздухопловству, 5.000 у ратној морнарици и око 4.500 у морнаричкој пјешадији. Најпознатије јединице су: Ренџери (Шок групе), Зелене беретке (Тихи професионалци), Противтерористички одред Делта, Морнарички командоси (Морнаричке фоке), Специјалне снаге ратног ваздухопловства (Ноћне прикрадице), Корпус морнаричке пјешадије (Вјечно одани).

3. РЕНЏЕРИ

Ренџери су традиционално најстарије јединице специјалних снага у америчкој војсци и претеча осталих јединица такве намјене. Прву ренџерску јединицу формирали су Британци, још у 18. вијеку, у рату за освајање Америке, а њоме је командовао легендарни мајор Роберт Роџерс. Његови људи, углавном авантуристи и ловци, борили су се неконвенционално, као наоружане банде, користили су се за извиђаче и водиче, јер су познавали терен и начин борбе Индијанаца.

...

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com